

Església de Tarragona

Butlletí Oficial
de l'Arquebisbat

Núm. 6
June 2012

ESGLÉSIA DE TARRAGONA

BUTLLETÍ OFICIAL DE L'ARQUEBISBAT

6

Tarragona, juny de 2012
3a època. Núm. 466

Secció oficial

Sr. Arquebisbe

Comunicació del canvi de data de la memòria de Santa M. Rosa Molas.....	263
Homilia en el pelegrinatge a Montserrat de les Hospitalitats catalanes de la Mare de Déu de Lourdes	264
Homilia en la Trobada de Vida Creixent a Montserrat	266
Escrit per a la Fundació Casa Sant Josep, en el centenari de la seva constitució	268
Parlament en el cinquantè aniversari del Col·legi La Salle de Torreforta	269
<i>Als Quatre Vents</i>	
397. La parròquia, centre de la vida cristiana	271
398. La Mare de Déu de Fàtima	272
399. La nostra cita al cel.....	273
400. La marca de l'Esperit Sant	274
Activitats del mes de maig	276

Secretaria General i Cancelleria

Nomenaments del mes de maig.....	281
Temes tractats en la reunió 241 del Consell Episcopal.....	281
Temes tractats en les reunions 242 i 243 del Consell Episcopal.	282
Necrològica de Mn. Eugeni Ferré Cabré, pvre.....	282

Delegació diocesana per a la vida consagrada

Carta en la Jornada Pro Orantibus 283

Secció documental

Conferència Episcopal Tarraconense

Comunicat de la reunió n. 202 285

Conferència Episcopal Espanyola

Vicesecretaria per als assumptes econòmics

Nota sobre el règim fiscal de l'Església a Espanya 286

Notes i comunicacions

Trobada d'escolans 2012..... 292

Cursos Bíblics d'Estiu 2012..... 292

(32 p.)

Redacció i Administració: Pla de Palau, 2. Telèfon: 977 23 34 12. 43003 Tarragona

Portada: Claustre de Sant Pau del Seminari Pontifici de Tarragona i detall de la capella romànica de Sant Pau

Fotografia: Santi Grimau

Dip. Legal: T. 2 - 1958

Indústries Gràfiques Gabriel Gibert. C/ Cartagena, 12. Tel. 977 22 45 58. 43004 Tarragona

Composició i muntatge del text: Secretaria General i Cancelleria

Publicitat: Arquebisbat de Tarragona - Secretaria General - Tel. 977 23 34 12 ext. 212 (Montserrat)

Sr. Arquebisbe

COMUNICACIÓ

del canvi de data de la memòria de Santa M. Rosa Molas

Hnas. Ntra. Sra. de la Consolació
CASA GENERALICIA
Via Aurelia, 300
00165 ROMA

Tel. 06 63 63 35
Fax: 06 638 47 11
e-mail:secretaria@consolacion.it

Prot. 54/12

Roma, 14 de febrero de 2012

Excmo. y Rvmo.
D. Jaime Pujol Balcells
Arzobispo de Tarragona

Excelencia:

Tengo el gusto de comunicarle que con fecha 24 de enero del 2011 solicité de la *Congregación para el Culto Divino y la Disciplina de los Sacramentos* transferir la fecha de la celebración de Santa María Rosa Molas y Vallvé al día 12 de junio, feriado en el calendario romano, puesto que la fecha del 11 de junio, en la que se celebraba hasta ahora, coincide con la memoria obligatoria de San Bernabé. El motivo de esta petición ha sido el deseo de que en los lugares donde existe una devoción arraigada a nuestra fundadora se pueda celebrar su memoria.

El Dicasterio, con fecha 13 de junio y protocolo 150/11/L, ha accedido gustoso a la solicitud realizada, atendiendo a las razones expuestas.

Con este motivo, me dirijo a usted para enviarle copia del Decreto y pedirle que se introduzca este cambio en el Calendario litúrgico de su Diócesis.

Agradeciendo el servicio que presta a la Iglesia, atentamente

Emilia Sebastia Llorens
Superiora general

HOMILIA

en el pelegrinatge a Montserrat de les Hospitalitats Catalanes de la Mare de Déu de Lourdes, 12 de maig de 2012

Benvolguts P. Prior i comunitat de Santa Maria de Montserrat. Benvolguts consiliaris, presidents, membres de les Juntes, amics i col·laboradors de les Hospitalitats catalanes de la Mare de Déu de Lourdes. Preveres i diaques. Molt estimats malalts i acompanyants. Benvolguts germans i germanes que participeu en aquest pelegrinatge a Montserrat. Estimats tots en el Senyor. És per a mi un goig presidir avui aquesta eucaristia en el pelegrinatge anual de les Hospitalitats catalanes de la Mare de Déu de Lourdes. Ho fem un any més en aquest lloc tan significatiu per a la història religiosa de Catalunya com és el santuari de Montserrat, un lloc espiritual de la nostra terra en el qual s'uneixen la natura —amb un paisatge singular—, la tradició monàstica benedictina amb la seva hospitalitat i el seu servei a la fe i a la cultura, i un santuari de gran devoció a la Mare de Déu, amb una gran irradiació tant dins de les fronteres de la nostra terra com més enllà d'aquestes fronteres.

Reverendíssim P. Prior i venerable comunitat de Montserrat: us agraïm l'acollida que ens dispenseu en aquest dia. Un cop més hem pogut ser participants de la vostra reconeguda hospitalitat. Us agraïm també la vostra pregària, que tanta força té davant del Senyor.

De manera particular ens encomanem a la Mare de Déu de Montserrat, que ens presideix en aquesta santa casa. A les seves mans posem tota l'activitat pastoral de les Hospitalitats de la Mare de Déu Lourdes, tot demanant-li que les ompli d'eficàcia espiritual. A ella encomanem també les famílies i les comunitats parroquials i diocesanes, i de manera especial els nostres malalts.

La finalitat de les Hospitalitats és posar-se en camí per a créixer en la fe en Jesucrist i en la devoció a la Mare de Déu, mitjançant la seva activitat central, que és l'organització del pelegrinatge diocesà anual al santuari de Lourdes. També al llarg de l'any es fan actes, trobades de germanor, reunions de treball i de formació... Es va a Lourdes per escoltar la crida que allí es fa constantment a la solidaritat vers els febles, els pobres, els malalts, els petits. Lourdes és una casa oberta on Maria ens acull i ens crida a ser testimonis d'un món nou. Lourdes és una crida a un canvi radical per a viure els valors més elevats de justícia, de perdó, de fraternitat, d'exigència, de generositat, de ser germans de tots els homes i dones del món... de viure, en definitiva, la fe cristiana.

La finalitat esmentada pressuposa que el distintiu de l'Hospitalitat sigui la realització quotidiana del precepte de l'amor, per la qual cosa s'exigeix en els membres una formació cristiana bàsica i sòlida que cal fomentar i

promoure en els aspectes espirituals, socials i tècnics per a fer un bon servei als malalts i per a un millor aprofitament personal i eclesial, en l'exercici de la convivència i de la solidaritat.

Perdoneu que assenyali que aquest any l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Tarragona celebra els 40 anys de pelegrinatge a Lourdes. Encara que tenim constància que ja l'any 1927 des de Tarragona es pelegrinava a Lourdes, conjuntament amb altres bisbats de Catalunya, el gran impuls dels darrers temps es deu al nostre molt estimat arquebisbe Dr. Josep Pont i Gol l'any 1972. Ara, doncs, farà 40 anys.

Què vol dir anar a Lourdes? Com deia precisament el Dr. Josep Pont i Gol, a Lourdes s'hi pot anar per diferents motius: des d'un simple turisme encuriós fins a un romiatge auster i ple de sentit eclesial. Naturalment, però, no cal dir que la manera millor i més profitosa d'anar a Lourdes és en la forma i esperit de pelegrinatge, amb austeritat de viatge, portant-hi malalts, en àmplia comunitat diocesana, per a viure i aprofundir la fe en el sentit d'Església universal que allí es fa palpable.

Com sabeu, els pelegrinatges a Lourdes que organitza cada Hospitalitat són un moment molt important. El viatge no té res de turisme. Es va a Lourdes i prou. Però pel que diu tothom, és l'alegria de conèixer-nos i anar junts, en ambient de família diocesana, persones de totes les nostres comarques: gent jove i valenta al servei dels grans i dels malalts, gent de tota edat i de tot estament que se sent unida en Església diocesana.

Arribats a Lourdes, l'alegria canvia de to. La comunitat es dispersa per raó dels allotjaments, i llavors comencen els diferents i no pas senzills serveis d'atenció als malalts i els necessaris per a la realització dels actes propis i dels comunitaris. L'alegria és poder servir i acompanyar.

A partir del primer dia a la tarda aquesta alegria es veu augmentada en dimensió universal pel fet de sentir-nos una gota d'aigua enmig de la multitud innumerable de germans en la fe en la processó eucarística, en la processó de les torxes, en les celebracions de l'eucaristia, especialment la de la gruta, encara que, potser, un punt culminant és la missa internacional del dimecres o del diumenge, en la qual tots els pelegrins i grups presents a Lourdes participen en una sola i grandiosa concelebració eucarística: es calcula en vint-i-cinc mil les persones participants. És una alegria d'eufòria joiosa. I també els altres actes en els quals participem: el pas per la gruta, el via crucis, la celebració de la penitència, les piscines... i, per què no, la fotografia de tot el grup, i la tarda amb un espectacle preparat amb tant d'afecte i sense inhibicions: tothom hi vol participar.

Troblem a Lourdes els signes que ens porten a estimar més Maria, que ens fa estimar més Jesús i la seva Església, i així estimarem també més a tots els germans. La *gruta*, amb tot el seu significat; després l'*aigua*: el 25

de febrer de 1.858, durant la novena aparició, Maria digué a Bernardeta: «Vés a beure i rentar-te a la font», i el tercer signe és la *llum*. Des del 18 de febrer de 1858, dia de la tercera aparició, en què es va encendre el ciri beneït que portava una companya de Bernardeta, per sempre més, de nit i de dia, cremen a la gruta multitud de llums, pregàries callades d'innombrables ànimes suplicants. Aquesta llum ens recorda Crist, «única llum veritable que, venint al món, il·lumina tot home».

Gràcies de nou, P. Prior i comunitat benedictina de Montserrat. I gràcies a tots vosaltres, que feu possible, any rere any, la vida de les Hospitalitats i el pelegrinatge a Lourdes, i tantes altres activitats en favor dels malalts i les seves famílies.

Mare de Déu de Montserrat, «amb vostre nom comença nostra història», cantem al *Virolai*, perquè «el fruit sagrat que vostre amor ens dóna és Jesucrist, el Redemptor del món».

Maria, tu que ets sempre vora nostre a la santa muntanya, sigues per a les nostres Hospitalitats, i especialment per als nostres malalts, de cos i d'esperit, i per als seus familiars, la Mare amorosa que ens acull i que ens dóna sempre el millor, aquella que ens porta a Jesús i que ens ajuda a perseverar en la seva Església. Amén.

HOMILIA

en la Trobada de Vida Creixent a Montserrat. 17 de maig de 2012

Benvolguts Pare Abat i comunitat de Santa Maria de Montserrat. Benvolguts Mn. Miquel Bada, consiliari interdiocesà. Consiliaris i presidents de Vida Creixent de les diferents diòcesis amb seu a Catalunya, Mallorca i Menorca. Preveres concelebrants i diaques. Benvolguts germans i germanes que participeu en aquesta Trobada Interdiocesana de Vida Creixent.

Us invito, en aquest santuari de la Mare de Déu de Montserrat, a lloar el Senyor per tot el que ha fet a la nostra terra per mediació de Maria: «La meva ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva», acabem de llegir a l'Evangeli.

Maria és present aquí, a casa seva, i ens presideix. Mirem-la. Ella ens ensenya com una mare ho fa als fills, tot anant decididament a la muntanya, a casa d'Elisabet. Ha estat Lluc qui ens ho ha explicat. En la intimitat i dins el silenci de la casa de Zacaries, el cor d'Elisabet exulta de goig i l'infant salta feliç dins les seves entranyes. També Maria exulta: «La meva ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva.»

Aquella escena d'intimitat de família que s'esdevenia en un racó provincial de la Judea, i que era alhora l'entrada de Déu en els nostres dies, ens fa palès que la nostra fe cristiana no cerca el camí dels èxits, ni tan sols

dels triomfs socials. Ara sabem que aquell infant que va saltar de goig dins el ventre de la seva mare Elisabet més tard moriria tràgicament degollat, i Jesús, el Messies, el nostre Salvador, encara amb més escarni: clavat en creu. Certament una espasa de dolor travessarà l'ànima de Maria.

Vosaltres, els de Vida Creixent, heu estat enviats a fer apostolat, a viure una formació cristiana i a viure una amistat (el lema vostre és «Formació, apostolat i amistat»). Us dono les gràcies per tot el que feu en les vostres reunions, en els vostres grups, en les vostres parròquies. Sou persones grans, però no pas persones inactives. Vivifiqueu moltes comunitats, treballant, en la visita als malalts, a les Càritas, a acollir promesos, a portar i organitzar activitats... Deia un rector: «Déu vulgui que tingui sempre a la meua parròquia persones de Vida Creixent», aquest és el vostre millor elogi.

És bonic pensar que cada un de nosaltres es troba en l'edat i circumstància previstes per Déu des d'abans de la creació del món (cf. Ef 1,3-14). La nostra vida, no sols en el moment del naixement, sinó que durant tot el seu transcurs, està amarada de l'elecció en Crist i de l'amor a Déu de cada fill adoptat en Crist.

La vida és un regal de Déu als homes. Aquesta comprensió de la dignitat sagrada de la persona humana porta a valorar totes les etapes de la vida. L'Església no veu la maduresa com un procés de degradació biològica ni com un període separat de les altres etapes de l'existència, sinó com una possible fase del desenvolupament natural de la vida de tot ésser humà, del qual la vellesa representa la plenitud.

Hi ha, ho sabeu per experiència, molts aspectes favorables en la vellesa. És el temps en què homes i dones poden recollir l'experiència de tota la seva vida, fer un discerniment entre el que és accessori i l'essencial, i assolir un nivell de gran saviesa i serenitat profunda. És l'època en què es disposa de més temps per a gaudir de l'entorn familiar habitual o ocasional, i de viure amb desinterès, paciència i alegria sòbria, virtuts de les quals tanta gent gran doneu un exemple admirable.

Certament, hi ha casos dolorosos, sobretot quan es viu en soledat o quan s'estan passant moments de dificultat econòmica, de sofriment. Però sou majoria els que —encara que a vegades es pateixi— sou font de riquesa per a vosaltres i per als altres. En conjunt formeu part de l'experiència humana dels qui avui són més grans i dels qui ho seran demà. Encara més, es pot afirmar que la manera que té una civilització d'assumir l'edat avançada, i àdhuc la mort, és el criteri decisiu del respecte real que té per la persona humana.

Els valors de l'edat avançada i la seva exemplaritat per a la societat depenen de dues condicions inseparables. La primera exigeix que les persones grans acceptin l'edat que tenen i apreïïn totes les seves possibles riqueses.

La segona condició es refereix a la societat d'avui, la qual necessita ser capaç de reconèixer els valors morals, afectius i religiosos que habiten en l'esperit i el cor de la gent gran: cal treballar per inserir aquests valors en la nostra civilització, que pateix un desequilibri inquietant entre el seu nivell tècnic i el seu nivell ètic.

Sou, els més grans, els qui podeu arribar amb més força a fer de la família una comunitat d'amor, ja que teniu la gràcia i la responsabilitat de construir dia rere dia la comunió de les persones, fent de la família i de la comunitat humana una escola d'humanitat més plena, més rica.

Qualsevol cultura, en qualsevol continent o país i en qualsevol època de la història, no pot extreure el seu valor i la seva influència sinó en la primacia donada al desenvolupament integral de la persona humana, des de la primera fins a l'última etapa del seu recorregut terrenal, i això en contra de la temptació d'una societat empresonada pel vertigen de la producció de les coses i del seu consum. Esteu, des de la perspectiva que us dona la vostra edat, en millors condicions que d'altres de posseir aquesta visió serena de moltes coses de la vida que els més joves a vegades no entenen.

L'Església, a través del vostre testimoniatge i apostolat, pot oferir a la cultura actual la seva experiència i la seva fe en l'home, en tot home i en totes les etapes de la seva vida; és el seu deure. És una de les moltes maneres que teniu de romandre actius i al servei d'una societat que sap molt, però que no estima tant com cal. Podeu, des de l'experiència i l'exemple, ser del nombre dels que parlen amb autoritat, com feia Jesús. Podeu, en definitiva, viure amb una gran plenitud la vostra fe cristiana i ser testimonis creïbles de l'amor que Déu ens té.

P. Abat i venerable comunitat de Montserrat, un cop més hem pogut ser participants de la vostra reconeguda hospitalitat. Us agraïm la vostra pregària, que tanta força té davant del Senyor. De manera particular ens encomanem a la Mare de Déu de Montserrat, que ens presideix en aquesta santa casa. A les seves mans posem tota l'activitat pastoral del moviment Vida Creixent, tot demanant-li que l'ompli d'eficàcia espiritual. A ella encomanem també les nostres famílies i les nostres comunitats parroquials i diocesanes.

ESCRIT

per a la Fundació Casa Sant Josep, en el centenari de la seva constitució

GRÀCIES A TOTS ELS QUI HEU TREBALLAT I TREBALLEU A LA CASA SANT JOSEP

Quan vaig arribar a Tarragona com a arquebisbe el setembre de 2004 vaig anar coneixent de mica en mica les persones (preveres, diaques, religiosos

i religioses, laics i laiques...) i les nombroses institucions de l'arxidiòcesi. Entre aquestes últimes, vaig tenir el goig de conèixer la Fundació Casa Sant Josep, a la reunió del Patronat de la qual durant aquests anys he procurat no faltar mai.

Com a president de la Fundació em sento en l'agradable obligació de donar les gràcies als patrons i als treballadors abnegats d'aquesta Casa. He de donar les gràcies a tots els qui han treballat i actualment estan treballant per aconseguir les finalitats dels estatuts de la Fundació, la primera redacció dels quals es remunta al 12 de juny de 1912, ara fa 100 anys. Per aquest motiu estem de festa i amb moltes ganes de continuar aquest treball tan important i necessari per a la nostra societat.

Els Estatuts actuals, firmats pel meu estimat predecessor, el Dr. Ramon Torrella, són de l'any 1990, i en ells es diu que la primera finalitat de la Fundació Casa Sant Josep de Tarragona «serà la d'acolliment, cura i educació de menors necessitats, fins a inserir-los a la societat civil». Us puc assegurar que es treballa molt bé per aconseguir aquest objectiu i d'altres que trobareu molt ben explicats en aquest llibre, pel magnífic treball del qual aprofito també per donar les gràcies.

No vull deixar de recordar, per acabar, Mn. Perfecte Cabré, que junt amb la seva germana i moltes altres persones, van treballar de valent per donar l'aire de família a aquesta institució. Estic segur que gràcies als esforços dels que hi treballeu actualment continuarà amb el mateix esperit.

Gràcies de nou a tots. Amb tot el meu afecte, la meva benedicció.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Tarragona, 21 de maig de 2012

PARLAMENT

al Col·legi de La Salle de Torreforta, en el cinquantè aniversari. 26 de maig de 2012

Amb aquest acte solemne clausurem les celebracions dels 50 anys d'aquest centre educatiu de les Escoles Cristianes del barri de Torreforta. Hem de donar gràcies a Déu per tots els dons que al llarg d'aquests cinquanta anys ha concedit mitjançant la tasca formativa i de servei dels germans de La Salle i de tot el personal de l'Escola.

Al llarg d'aquests 50 anys el Col·legi de La Salle de Torreforta ha crescut amb el ritme i els batecs del barri. Els edificis han anat quedant petits i encara aquest any s'hi han afegit nous elements. Podem dir que aquesta

escola ha estat testimoni del treball i del creixement humà i espiritual de diverses generacions de veïns d'aquest barri tarragoní.

En la carta que us vaig escriure en començar els actes del 50è aniversari, us recordava que el Col·legi de La Salle de Torreforta es va fundar l'any 1961 gràcies a la col·laboració de la Diputació de Tarragona, que, juntament amb l'Ajuntament de Tarragona, van permetre que els barris de Ponent de la ciutat tinguessin una escola per a atendre la formació bàsica i professional dels joves de l'entorn. Faig extensible, doncs, l'agraïment a aquestes institucions.

Vull encoratjar-vos a tots, als germans i als professors i professores que desenvolupeu el vostre treball en aquest centre, a continuar treballant amb empena i il·lusió per formar els nostres joves en el treball ben fet, en les virtuts humanes i cristianes, i a fer-ho amb el carisma del Fundador, sant Joan Baptista de La Salle: «apòstol exemplar, servent fidel del Senyor», com canteu en el seu himne.

Té plena vigència el carisma del missatge de sant Joan Baptista de La Salle: educació per a tots, especialment per als més desfavorits, i la doctrina cristiana com a eix vertebrador de la formació dels nens i dels joves.

L'educació per a tots en primer lloc. Podem dir que, gràcies a Déu, en les nostres terres ara ja quasi no queda analfabetisme, però hem de lluitar perquè tothom pugui estudiar d'acord amb les seves possibilitats. Aquest és un dret avui reconegut entre els drets humans i en la Constitució espanyola. També és un dret reconegut poder escollir l'educació d'acord amb els principis i valors propis.

I en segon lloc la doctrina cristiana com a eix vertebrador de la formació dels nens i nenes. Els joves necessiten un referent: si no saben el que està bé o malament, són immadurs. La formació cristiana, per tant, indica què és bo i què fa mal, quines són les virtuts que cal viure i quins els vicis que cal evitar, què cal desitjar i què no cal. Els nois esperen això dels qui els estimen: pares i educadors. La fe cristiana és un gran do de Déu, el més gran que hem rebut. Feu bé portant-los a una escola on la poden aprofundir, perquè la fe no és un sentiment. Cal que aquest aprofundir els continguts de la fe catòlica es faci a l'escola, perquè es pugui fer amb rigor, amb una metodologia seriosa: això és l'assignatura de religió. D'aquesta manera es pot fer una síntesi entre fe i cultura, i que els nostres alumnes no siguin analfabets en religió. La classe de religió no és catequesi, però s'ha de donar de manera íntegra la doctrina i moral de l'Església.

Finalment us voldria dir una cosa als pares, que sou una peça fonamental, la primera diria, dins del Col·legi. Els germans de La Salle i els professors fan un gran servei als vostres fills, però és a vosaltres com a pares a qui correspon la seva educació. Heu d'anar per davant dels vostres fills. No

podeu pensar: «Els porto a una escola i allà els formaran bé.» No. L'escola és una prolongació de la llar. Per bé i per mal. L'escola pot donar suport al que ensenyeu a casa però mai suplir-ho. Si voleu educar els vostres fills, heu de recolzar la direcció, els professors. Cal una participació activa en les reunions, venir a les entrevistes, ajudar en els problemes del col·legi.

Voldria que aquesta celebració serveixi per a donar-vos el meu suport a la vostra tasca. I com sempre, sapiguen que no us falta la meva pregària per la vostra nombrosa comunitat educativa.

ALS QUATRE VENTS

397. LA PARRÒQUIA, CENTRE DE LA VIDA CRISTIANA

6 de maig de 2012

Els primers cristians van freqüentar la sinagoga fins que la necessitat de viure la fe de Crist en la seva integritat, la predicació del nou missatge evangèlic i la celebració dominical van determinar la necessitat de reunir-se, primer en cases particulars i després en espais més amplis.

Un cop acabades les persecucions que van patir en els primers segles, la vida associativa va poder manifestar-se amb la construcció de temples i es van fundar les parròquies, les quals, esteses arreu del món, tenen al capdavant un rector que té l'encàrrec del bisbe de tenir cura d'una comunitat de fidels.

Tot i que cada persona pot mantenir una relació personal amb Déu —i de fet així ho ha de fer—, a través de la seva vivència de la fe i la pregària la celebració comunitària de l'eucaristia fa de la parròquia el centre de la vida cristiana. Hi celebra el sacerdot el manament que Crist ens va deixar en herència: «Feu això que és el meu memorial», renovant sacramentalment el sacrifici de la creu. En ella es proclama la paraula de Déu i es comenta, en ella se celebren les principals fites de la vida cristiana de les persones, com el baptisme, la confirmació, l'eucaristia, la penitència, el matrimoni, la unció dels malalts i l'últim adéu als cristians amb la celebració de les seves exèquies. La seva projecció s'estén fora de les parets del temple, en el servei abnegat del sacerdot, que també és conseller i moltes vegades mediador, i, entre d'altres, en la pastoral de la salut i en la de la caritat amb els necessitats.

A vegades no es valora de manera suficient la tasca parroquial i la mateixa importància de reunir-se a les esglésies per a la celebració eucarística. Les assemblees no han de ser mai una juxtaposició de devocions individuals, sinó una veritable comunitat presidida per Crist en la qual regna la fraternitat entre tots. El gest de donar la pau sabem que no és una simple

salutació protocol·lària, sinó expressió d'aquesta unitat i fraternitat que s'ha de manifestar també amb el sacerdot; una unitat que lliga també la comunitat i el seu prevere amb el seu bisbe i aquest amb el Papa segons l'ordre jeràrquic, amb el benentès que, en l'Església, governar és servir.

Aquestes són les idees essencials que guien la vida i l'organització de l'Església. Pot ser que el sacerdot tingui un caràcter més o menys expansiu, que prediqui millor o pitjor, que posi l'accent en un aspecte o en un altre de la litúrgia, en el marc del que prescriu. L'important és que actua en la persona de Crist. Mereix no sols el respecte, sinó l'afecte dels seus fidels, al servei dels quals ha lliurat la vida fa potser molts anys. Qualsevol ajuda que se li pugui prestar és ben rebuda. No anem a la parròquia com si fos un dispensari de paraules i de sacraments. Ha de ser, d'alguna manera, la casa de la comunitat cristiana, en la qual els cristians es reconeixen no ja com veïns, sinó també com germans.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

398. LA MARE DE DÉU DE FÀTIMA

13 de maig de 2012

La coincidència de dates em porta a parlar aquest diumenge de la Mare de Déu de Fàtima, aquesta devoció tan arrelada des de les aparicions ocorregudes el 1917, la primera de les quals va ser el 13 de maig.

És una devoció que porta cada any milions de persones a pelegrinar al santuari marià d'aquesta població portuguesa on la Verge es va presentar a tres senzills pastorets, dos dels quals van morir aviat sense trencar el compromís de silenci, mentre que sor Lucía va viure llargs anys i va deixar escrits els anomenats «tres secrets de Fàtima».

Els dos primers feien referència al pecat i a la necessitat de la pau en el món, en aquells dies convulsionats per la primera guerra mundial, i també a la futura conversió de Rússia, després de promoure persecucions en l'Església.

Com és prou conegut, l'atemptat contra Joan Pau II va ocórrer també un 13 de maig, de 1981. Aquesta coincidència amb la festa de la Mare de Déu de Fàtima va fer que el Papa, que ja tenia una devoció mariana profunda, assenyalés aquesta advocació d'una manera particular. Quan encara s'estava recuperant a l'Hospital Gemelli, es va fer portar el «tercer secret», que es custodiava a l'arxiu de la Congregació per a la doctrina de la fe amb caràcter secret per decisió de Pius XII i els seus successors.

Joan Pau II el va llegir per primera vegada i va observar el seu contingut impressionant: anunciava la mort d'un Papa després de rebre uns

trets. En realitat el Papa, encara que va estar entre la vida i la mort, no va morir gràcies a una intervenció ràpida i eficaç i al fet que les bales no van afectar òrgans vitals («una mà va disparar la bala i una altra va desviar el tir», reflexionaria després).

Tots recordem aquells esdeveniments, i el posterior enviament pel Papa de la bala de l'atemptat perquè fos incrustada a la corona de la imatge. També hem de recordar la petició que va fer la Mare de Déu als pastors: resar el rosari per a la conversió dels pecadors i la pau en el món.

Les advocacions marianes ens remetent sempre a l'amor maternal de Maria. Aquest dissabte, dia 12, participo en un acte a Montserrat amb motiu dels 40 anys de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes. El santuari del sud de França ha estat motiu de moltes de les meves visites, diverses vegades acompanyat per malalts que busquen la curació del cos i a vegades també la de l'ànima. És una experiència molt emotiva en la qual es conjuguen la fe i la caritat.

El passat dia 9 vaig estar, com cada any, a l'Aplec de Siurana. En aquest cas, sense multituds d'arreu del món, això sí, acompanyant la fe ancestral d'un poble i una comarca enmig de les muntanyes del Priorat.

Sigui on sigui, i més en aquest mes de maig, tots els camins condueixen a Maria. Ella és la nostra Mare i la nostra esperança.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

399. LA NOSTRA CITA AL CEL

20 de maig de 2012

L'agost de 2010, trobant-se Benet XVI a Castelgandolfo, va pronunciar una homilia que va tenir molt de ressò periodístic, encara que la imprecisió d'alguns titulars va ser tan manifesta que van fer dir al Papa el contrari del que havia dit. Alguns van titular: «El Papa nega l'existència del cel i l'infern.»

El que va dir en realitat va ser que amb el terme *cel* no ens referim a un lloc concret de l'univers, a un estel o alguna cosa similar, sinó a quelcom més gran i difícil de definir amb conceptes humans. «Amb aquest terme» —va prosseguir el Papa— «volem afirmar que Déu es va fer proper a nosaltres i que no ens abandona ni tan sols més enllà de la mort, sinó que ens concedeix l'eternitat.» Recorda aquella esperançadora sentència: «L'amor venç la mort.»

En la festa de l'Ascensió celebrem l'últim moment de Jesús a la terra quan, després de beneir els seus deixebles, als quals havia encarregat predicar la bona nova per tot el món, es va anar elevant fins que un núvol el

va ocultar als seus ulls. Va pujar al cel, diem, on «seu a la dreta del Pare».

Aquesta ascensió al cel no marca un comiat, ja que, com diu el Papa: «Déu no ens abandona ni tan sols més enllà de la mort.» «Jesucrist, cap de l'Església» —assenyala el Catecisme de l'Església catòlica— ens precedeix en el Regne gloriós del Pare, perquè nosaltres, membres del seu cos, visquem en l'esperança de ser un dia amb ell eternament.»

En una ocasió Crist havia dit als seus Apòstols: «Jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi» (Jn, 12,32). L'Església ho interpreta en clau de la seva elevació a la creu, que va possibilitar la redempció, però és també anunci de la seva ascensió al cel.

Com quedem nosaltres?, podríem preguntar-nos, com es van preguntar els deixebles després d'experimentar aquella aparent absència. La resposta consoladora és: elevat al Cel i glorificat, el Senyor roman a la terra en la seva Església.

Durant més de trenta anys, Jesús va estar en carn mortal entre els homes. Va néixer, va créixer, va treballar, va predicar, va anar amunt i avall, va ensenyar, va curar malalts i ens va donar a conèixer l'amor de Déu. Així va ser fins a la seva mort i resurrecció. Després va estar quaranta dies més a la terra, encara que d'una altra manera, si ens atenem a la seva presència corporal. Es va aparèixer a Magdalena, a Pere i als altres apòstols i a centenars de deixebles. Finalment, va ascendir al cel. Però Crist no se'n va, no ens deixa orfes, no es retira del món, objecte del seu amor immens.

S'ha quedat entre nosaltres, en l'Eucaristia, en l'ànima en gràcia o trucant a la porta dels pecadors. El cel és la nostra meta, però a Jesús el trobem ja en el camí. El trobem quan elevem el cor en oració d'adoració, de petició o d'acció de gràcies, i quan ajudem els germans, perquè qualsevol petit servei el rep com si fos fet a ell mateix. Jesús va pujar al Cel a preparar-nos un lloc, encara que no sigui un lloc físic. Coneixem la promesa d'immortalitat i sabem el camí. Ajudem-nos els uns als altres a recórrer-lo.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

400. LA MARCA DE L'ESPERIT SANT

27 de maig de 2012

Avui és un gran dia. No només és l'origen de l'Església, sinó la seva festa. Celebrem la vinguda de l'Esperit Sant sobre els Apòstols, reunits al cenacle, sota el signe d'un vent impetuós i en forma de foc.

També un vent fort i el foc van ser els elements presents en el lliurament dels Deu Manaments a Moisès a la muntanya del Sinaí.

El Déu d'Abraham, de Moisès i de Jacob, el de David i el dels nostres pares en la fe, completa així definitivament la seva aliança en Jesucrist amb tota la humanitat mitjançant l'enviament de l'Esperit Sant. Això és el que celebrem en la festa d'aquest diumenge en què, com cada any, tindrè la satisfacció d'administrar a la Catedral el sagrament de la confirmació.

M'agrada pensar que molts adolescents i joves rebreu la unció i la imposició de les mans amb el desig de veure-us enfortits en la vostra vida cristiana.

Ja fa un temps vaig escriure una carta per als confirmands en què vaig recollir el testimoni de Teresa de l'Infant Jesús quan es preparava per rebre aquest sagrament. La santa de Lisieux, amb aquest llenguatge senzill del cor que utilitzava, ho recordava així: «Poc després de la meva primera comunió, vaig entrar de nou en un recés per a la meva confirmació. M'havia preparat acuradament per a rebre la visita de l'Esperit Sant [...]. Em feia feliç pensar que aviat seria una cristiana perfecta, i que conservaria, per tota l'eternitat sobre el meu front la creu misteriosa que el bisbe marca en administrar el sagrament.»

Certament, la marca no és un tatuatge físic, com el que porten avui moltes persones, sinó una marca espiritual: la pertinença a Crist, que assolim amb el baptisme, es veu reforçada per aquest nou pas en la vida de fe que, precisament per confirmar la nostra condició de cristians, es diu confirmació.

L'Esperit Sant ens omple dels seus dons quan l'acceptem i seguim amb fidelitat les seves inspiracions. Ens dóna la pau, que abans ha d'estar al cor de les persones, perquè n'hi pugui haver en el món; ens dóna la saviesa, que ens permet distingir entre el bé i el mal i fer la voluntat de Déu sabent que en això està en joc la nostra felicitat a la terra i al cel, i tots els altres dons, que són gràcies operatives i que ens ajuden a recórrer el camí de la vida amb fortalesa i ajudar amb el nostre consell i solidaritat tants germans nostres, començant pels més necessitats.

Quan procedeixi a l'administració d'aquest sagrament pregaré Déu que us faci valents per a ser, vosaltres mateixos, en totes les circumstàncies, seguidors de Crist, conscient que en això rau la vostra felicitat present i futura, i la de tants amb els qui us trobareu en el camí de la vida. Demanaré que sigueu forts per a ser feliços.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

ACTIVITATS DEL SR. ARQUEBISBE

del mes de maig de 2012

Dimarts 1

A l'església parroquial de Sant Esteve de la Febró, celebra l'eucaristia amb motiu de la festa de la Mare de Déu del Roser i en l'escaiença del 150è aniversari de la construcció del retaule major.

Dimecres 2

Rep visites, entre d'altres els missioners P. Antoni Calvera i P. James Nyaga. Al Col·legi Sant Pau Apòstol de Tarragona, participa en els actes organitzats amb motiu de l'arribada de la imatge peregrina de la Mare de Déu del Claustre.

Visita el Club Vaixell, de la Fundació Sant Joaquim i Santa Anna.

Dijous 3

Rep visites.

Divendres 4

Rep visites.

A la tarda, viatja a Pamplona.

Dissabte 5

A Pamplona, a la capella del Colegio Mayor de Humanidades, celebra l'eucaristia amb motiu del XXV aniversari d'aquest centre.

Al vespre, al Tinglado n. 1 del Port de Tarragona, participa en el XXIV Sopar Benèfic a favor del Telèfon de l'Amistat, organitzat per l'Associació d'Amics de Loreto.

Diumenge 6

A l'església parroquial de l'Assumpció d'Alcover, administra el sagrament de la confirmació.

A la tarda, a l'església parroquial de Crist Rei de Reus, celebra l'eucaristia amb motiu de la XVII trobada catalana de Pueri Cantores, organitzada per la Federació Catalana. Durant l'eucaristia, fa la benedicció de les creus de fusta i les imposa als membres de la Coral i Capella de la Reial i Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Reus, que avui s'incorpora d'aquesta manera com a nou membre a la Federació Catalana. Al final de l'eucaristia assisteix a un petit concert de cant coral.

Dilluns 7

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió de la comissió preparatòria de l'Any de la fe.

Rep visites.

Visita el Col·legi Sant Pau Apòstol de Tarragona, durant la qual saluda els alumnes de Secundària, es reuneix amb els professors i amb l'equip directiu.

Dimarts 8

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 241 del Consell Episcopal.

A l'església de Sant Antoni de Pàdua, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació.

Dimecres 9

Participa en el Jubileu de Siurana: presideix l'eucaristia, el rés del rosari, la processó eucarística amb el Santíssim i la benedicció dels quatre termes.

Dijous 10

Amb motiu dels actes organitzats en ocasió del 50è aniversari del Col·legi La Salle de Torreforta, visita el col·legi i acompanya a peu els alumnes fins a l'església parroquial de Sant Josep Obrer de Torreforta, on presideix l'eucaristia.

Rep visites.

Divendres 11

A l'auditori municipal del Camp de Mart de Tarragona, presideix la solemne eucaristia de clausura de les visites als col·legis de la imatge peregrina de la Mare de Déu del Claustre, en ocasió del centenari de la seva coronació canònica.

Visita els pares carmelites descalços i comparteix amb ells el dinar.

A l'església parroquial de Sant Francesc d'Assís de Reus, administra els sagraments de la iniciació cristiana a un jove i el sagrament de la confirmació a un nombrós grup de persones.

Dissabte 12

Al monestir de Santa Maria de Montserrat, presideix la trobada de les Hospitalitats Catalanes de la Mare de Déu de Lourdes.

A l'església parroquial de Sant Jaume Apòstol d'Arbeca, administra el sagrament de la confirmació.

Diumenge 13

A l'església parroquial de Santa Maria de la Pobla de Montornès, administra el sagrament de la confirmació.

Dilluns 14

Rep visites.

Visita l'Escola Sant Pau de Reus: visita i saluda els alumnes a les seves aules i es reuneix amb els professors i amb l'equip directiu.

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió del patronat de la Fundació Sant Fructuós.

Dimarts 15

Rep visites.

A la casa d'espiritualitat dels pares rogacionistes del santuari de la Mare de Déu de Loreto de Tarragona, presideix la reunió n. 202 de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Dimecres 16

A l'església parroquial de la Nativitat de la Mare de Déu de Vilaplana, presideix la missa exequial per Mn. Eugeni Ferré Cabré.

A la casa d'espiritualitat dels pares rogacionistes del santuari de la Mare de Déu de Loreto de Tarragona, presideix la segona jornada de la reunió n. 202 de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Dijous 17

Rep visites.

Al monestir de Santa Maria de Montserrat, presideix la Trobada de Vida Creixent de les diòcesis de la província eclesiàstica Tarraconense, Mallorca i Menorca.

Divendres 18

Rep visites.

A la capella del palau arquebisbal, celebra l'eucaristia, durant la qual confereix els ministeris de lector i acòlit al candidat al diaconat permanent Miquel Marimon Vall.

A l'església parroquial de Sant Francesc d'Assís de Tarragona, administra els sagrament de la confirmació.

Al vespre, al pla de la Seu, assisteix a la representació *Betesda: la història d'un sarcòfag*, organitzada pel Museu Bíblic Tarraconense i l'Associació Cultural Sant Fructuós, dins dels actes culturals organitzats dins el cicle Tàrraco Viva.

Dissabte 19

Acompanya el P. Stefano, de la Comunitat del Cenacolo, durant la seva visita al centre de rehabilitació del Mas d'en Lluc, a Cornudella de Montsant.

Al Col·legi La Salle de Tarragona, presideix l'acte de lliurament de premis als guanyadors locals del Concurs Bíblic, organitzat anualment per la Federació de Cristians de Catalunya.

Al centre parroquial de la Parròquia de Sant Pau de Tarragona, participa en la primera trobada diocesana de Grups de vida cristiana, organitzada per la delegació diocesana d'apostolat seglar.

Diumenge 20

A la Catedral, celebra l'eucaristia conventual de la solemnitat de l'Ascensió amb l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Tarragona, amb motiu del 40è pelegrinatge diocesà a Lourdes i del 39è aniversari de la seva fundació. En acabar l'eucaristia presideix el respons i l'ofrena floral que es fa a la tomba de l'arquebisbe Josep Pont i Gol. A continuació, amb tots els membres de l'Hospitalitat, al Centre Tarraconense El Seminari, assisteix a una xerrada i comparteix el dinar de germanor.

Dilluns 21

A la casa diocesana d'exercicis de la Selva del Camp, presideix la jornada de formació permanent de preveres i diaques.

Visita l'escola Mare de Déu de la Serra de Montblanc: saluda els alumnes de Secundària, comparteix amb ells una estona i es reuneix amb el personal de servei, amb els professors i amb l'equip directiu.

A la Casa dels Concilis, participa en la reunió de l'equip diocesà dels Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi.

Dimarts 22

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 242 del Consell Episcopal.

A l'església de Sant Antoni de Pàdua, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació.

A l'aula Sant Magí del Centre Tarraconense El Seminari, assisteix a la conferència-col·loqui del periodista Salvador Aragonès i presentació del seu llibre *Los Papas, Italia, el Comunismo y el diario del Vaticano*.

Dimecres 23

Al Vendrell, presideix l'acte d'inauguració i benedicció del nou Centre de Distribució d'Aliments de Càritas Arxiprestal del Baix Penedès.

Rep visites.

A la tarda, assisteix a l'acte d'inauguració dels nous jardins de la Tabacalera.

Al vespre, a l'església de la Mare de Déu de l'Esperança de Masricart (La Canonja), celebra l'eucaristia amb les Comunitats Neocatecumenals.

Dijous 24

A Reus, visita la Residència Mare de la Consolació (Santuari de Santa Maria Rosa Molas): celebra l'eucaristia, administra la unció dels malalts a totes les germanes i comparteix amb elles el dinar.

Al Col·legi Sant Rafael de la Selva del Camp, visita la llar d'infants i les aules de Primària, saluda els alumnes, el personal de servei, els professors, l'equip directiu i els membres de l'AMPA.

Divendres 25

Rep visites.

A l'església parroquial de Sant Salvador del Vendrell, administra el sagrament de la confirmació.

Dissabte 26

A la casa de l'Arquebisbat, rep la visita dels membres del Col·lectiu de Metges de Tarragona. Els saluda, els acompanya i els mostra els llocs més significatius de l'edifici.

Dina a la seva residència amb el Rector del Seminari i els seminaristes diocesans. Després, s'entrevista en particular amb cada un d'ells.

A la tarda, al Col·legi La Salle de Torreforta, participa en els actes organitzats amb motiu del 50è aniversari de la fundació del centre i beneeix el monument commemoratiu de l'efemèride.

Al vespre, a la capella del Santíssim de la Catedral, presideix la solemne eucaristia de la vetlla de Pentecosta, de l'arxiprestat de Tarragona Centre.

Diumenge 27

A la Catedral, celebra l'eucaristia conventual en la solemnitat de Pentecosta, durant la qual administra els sagraments de la iniciació cristiana a un jove i administra el sagrament de la confirmació a un nombrós grup de persones.

De les tres a dos quarts de cinc de la tarda, a la Fira de Barcelona, participa, atenent el telèfon, en la Marató de la Pobresa organitzada per la Fundació La Marató de TV3.

A Vallespinosa, participa en els actes organitzats amb motiu del XXIII Aplec arxiprestal de la Conca de Barberà i concelebra l'eucaristia amb tots els mossens a l'església parroquial de Sant Jaume Apòstol.

Dimarts 29

A la casa de l'Arquebisbat, presideix la reunió n. 243 del Consell Episcopal.

Rep visites, entre d'altres el director general dels operaris diocesans, P. Jesús Rico.

A l'església de Sant Antoni de Pàdua de Tarragona, fa l'exposició del Santíssim i administra el sagrament de la reconciliació.

Dimecres 30

Rep visites.

A Barcelona, presideix la reunió mensual dels delegats d'ensenyament de les diòcesis amb seu a Catalunya (SIERC).

Dijous 31

Al Col·legi Sant Rafael de la Selva del Camp, es reuneix amb els membres de l'Associació de la Medalla Miraculosa i celebra l'eucaristia a la capella del col·legi, amb motiu de la festa de la Medalla Miraculosa i del final del Mes de Maria.

Presideix la reunió extraordinària del patronat de la Fundació Casa Sant Josep de Tarragona.

Rep visites.

A la Llibreria La Capona, presideix l'acte de presentació del llibre *Doble mirada*, de Mons. Miquel Barbarà Anglès.

Secretaria General i Cancelleria

NOMENAMENTS

del mes de maig de 2012

El Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, ha confirmat, amb data de 22 de maig de 2012, el Sr. Jordi Perís Gomà com a president de l'Agrupació de Confraries i Germandats de la Setmana Santa de Valls, per a un termini de dos anys.

TEMES TRACTATS

en la reunió n. 241 del Consell Episcopal

8 de maig de 2012

- Revisió dels Estatuts del Consell Pastoral Diocesà, en relació amb els membres i la manca d'assistència.
- Diverses qüestions tractades per la Conferència Episcopal Tarraconense: l'atenció religiosa a les presons, els testaments autoritzats davant rector i les subvencions.

- Exposició del tema tractat a l'assemblea plenària de la Conferència Episcopal Espanyola relatiu a la beatificació dels màrtirs de la persecució religiosa dels anys trenta.
- Altres temes del govern ordinari de l'arxidiòcesi: preveres i parròquies.

TEMES TRACTATS

en les reunions n. 242 i 243 del Consell Episcopal

22 i 29 de maig de 2012

- Continuació de la revisió dels Estatuts del Consell Pastoral Diocesà, que es passaran a consulta del Fiscal per a l'estudi d'estatuts.
- Diverses qüestions relatives al treball a fer amb motiu de l'Any de la fe.
- Estudi de la proposta del Seminari del Poble de Déu de constituir un seminari laïcal diocesà.
- L'animació de la fe dins els Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi.
- Possibles nomenaments parroquials i altres.

NECROLÒGICA

de Mn. Eugeni Ferré Cabré, pvre.

El passat dia 15 de maig va morir Mn. Eugeni Ferré Cabré, a l'edat de 91 anys, el qual havia nascut a Vilaplana el 6 de juliol de 1920, on va ser batejat i confirmat.

Per raó de la guerra civil de 1936 va iniciar els estudis al Seminari Pontifici de Tarragona i els va reprendre en el Seminari Conciliar de Barcelona i més endavant en el de Tortosa. L'any 1945 va tornar a Tarragona, on va ser ordenat prevere pel cardenal Dr. Manuel Arce Ochotorena, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, a la capella del Seminari Pontifici. El 1947 va obtenir la llicenciatura en Teologia per la Universitat Pontifícia de Salamanca.

La seva primera destinació presbiteral va ser com a vicari de la Parròquia de Santa Maria d'Alcover, i també va estar encarregat de la de Santa Maria de Barberà de la Conca. Com a rector va servir les parròquies de Sant Francesc de Tarragona, de la Riera de Gaià, del Pont d'Armentera, d'Arbolí, de Siurana, de Rocallaura (i Montblanquet), de Cervià de les Garrigues, de les Borges del Camp, de l'Albiol i de la Selva del Camp. Va ser un home amb un gran zel pastoral i un tarannà emprenedor. A la Selva del Camp va promoure la restauració i consagració de l'església parroquial de Sant

Andreu. També va treballar per la coronació canònica de la Mare de Déu del Tallat i de la de Paret-Delgada.

Des del 1947 fins al 1962 va ser professor de llengua grega i d'aritmètica del Seminari Pontifici de Tarragona. També va ser membre del Consell Presbiteral entre 1967 i 1973. Destacat liturgista, va pertànyer en diverses ocasions a la Comissió de Litúrgia, de la qual fou el president entre 1969 i 1972. Igualment va ser membre de la Delegació diocesana de música y de litúrgia. Bon orador, va predicar la Santa Missió a moltes parròquies de l'Arquebisbat, així com a les de les diòcesis de Castelló, Eivissa i Buenos Aires (Argentina) i a nombroses parròquies de la Rioja.

El passat 16 de maig les seves exèquies, que van tenir lloc a l'església parroquial de Santa Maria de Vilaplana, van ser presidides pel Sr. Arquebisbe i concelebrades per gran nombre de preveres de l'arxidiòcesi, i hi van assistir nombrosos fidels.

Mn. Eugeni Ferré, reposi en la pau de Crist!

Delegació diocesana per a la vida consagrada

CARTA

en la Jornada Pro Orantibus

Aquest any no us ha pogut arribar a temps el cartell de la Jornada Pro Orantibus ni aquest escrit que l'acompanya. La raó, que no és excusa, és perquè els cartells ens han arribat a la Delegació quan ja s'havia de lliurar tot el material per a la tramesa. Si us sembla bé, encara que fora de temps, col·loqueu-lo al lloc on teniu costum de posar els cartells que us arriben.

Us recordo que aquesta jornada té tres objectius ben concrets:

1. Pregar en favor dels consagrats i consagrades en la vida contemplativa, com a expressió de reconeixement, estima i gratitud pel que representen, i la riquesa del patrimoni espiritual d'aquests instituts per a l'Església.
2. Donar a conèixer la vocació específicament contemplativa, tan actual i tan necessària en l'Església i per al món.
3. Promoure iniciatives pastorals i potenciar la vida de pregària i la dimensió contemplativa en les Esglésies particulars, facilitant els fidels, allà on sigui possible, que participin en les celebracions litúrgiques d'algun monestir, observant sempre les degudes exigències i les lleis de la clausura.

El lema escollit aquest any és: Alceu vers ell la mirada i sereu radiants (Sl 34.6). La contemplació, llum de la nova evangelització.

Els contemplatius evangelitzen més amb el que són que no pas amb el que fan. La pròpia vocació i consagració són instrument d'evangelització. L'essencial de la nova evangelització dels contemplatius i de les contemplatives és mostrar al món la bellesa de la contemplació.

P. Pere Cardona, ofmcap.
Delegat diocesà per a la vida consagrada

Tarragona, 24 de maig de 2012

Automatització rellotges i campanes. Equips de control. Electro martells.
Restauració campanes antigues i soldadura
Campanes noves i refosa. Fosa de campanes "in situ"
Estalvi energètic amb il·luminació led interior i exterior de la seva parròquia.

ERMEC, S.L.
C/ Francesc Teixidó, 22
P. E. Granland, Badalona Sur
08918 Badalona
Barcelona (SPAIN)

Tel, (+34) 902 450 160
Fax (+34) 902 433 088
ermec@ermec.org
www.ermec.org

ERMEC, S.L. - MADRID
C/ Sagasta, 8, 1ª Planta
28004 Madrid
SPAIN

bilbao@ermec.com
portugal@ermec.com

Conferència Episcopal Tarraconense

COMUNICAT

de la reunió n. 202

Els dies 15 i 16 de maig de 2012 ha tingut lloc la reunió n. 202 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a la residència del pares rogacionistes del santuari de la Mare de Déu de Loreto de Tarragona. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, i hi han assistit tots els seus membres, llevat de Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic, que es trobava a Lourdes acompanyant el pelegrinatge de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de la seva diòcesi.

1. Després de la pregària inicial, els bisbes han iniciat la reunió de treball amb l'estudi de les propostes pastorals entorn de l'Any de la fe que s'iniciarà el proper mes d'octubre en ocasió del cinquantè aniversari de la inauguració del concili Vaticà II. Mons. Xavier Salinas ha presentat als bisbes una ponència amb un seguit de propostes, a partir de la carta apostòlica *Porta fidei* de Benet XVI i de la «Nota amb indicacions pastorals per a l'Any de la fe» que ha publicat la Congregació per a la doctrina de la fe. Els bisbes s'han compromès a tenir aquest objectiu prioritari dins els plans pastorals de les diòcesis amb seu a Catalunya, i per això posaran en marxa diverses accions d'àmbit interdiocesà i, al mateix temps, a cada diòcesi portaran a terme actuacions relacionades amb aquesta suggerent iniciativa del Sant Pare.

En aquest mateix sentit, el cardenal Lluís Martínez Sistach ha explicat com s'han realitzat les activitats de la «Missió Metròpolis» a l'arxidiòcesi de Barcelona, així com també els actes que estan programats per als propers dies 17 i 18 de maig, i que s'emmarquen en l'Atri dels Gentils, esdeveniment cultural promogut pel Consell pontifici per a la cultura i l'Arquebisbat de Barcelona.

2. El cardenal Lluís Martínez Sistach, encarregat de l'àmbit de la pastoral social, ha presentat als bisbes la Sra. Carme Borbonès, presidenta de Càritas Catalunya, que ha exposat un ampli panorama de la situació de Càritas en aquest moment d'especial crisi econòmica al nostre país, del treball que fan els voluntaris i de l'atenció a les persones més vulnerables. En aquest sentit, ha explicat als bisbes les possibles conseqüències de l'aplicació del Decret Llei del govern central, en el qual s'introdueixen diferents modificacions legislatives en l'assistència pública sanitària.

Els bisbes s'han mostrat preocupats pels efectes que pugui tenir l'aplicació d'aquest Decret Llei i han animat els responsables de Càritas a estudiar la manera de pal·liar-ne les conseqüències en els immigrants i en els col·lectius més desfavorits, així com també a intensificar l'atenció envers els qui, en aquests moments, pateixen més les seqüeles de la crisi econòmica.

3. El bisbe Sebastià Taltavull, encarregat de l'àmbit dels mitjans de comunicació, ha presentat el Sr. Francesc Rosaura, director del programa Signes dels Temps. Aquest programa es va estrenar a Televisió de Catalunya l'any 1986 i, des de llavors, s'ha mantingut 25 anys en antena de manera continuada. S'ha convertit en un dels espais més veterans de la cadena amb més de 1.000 programes emesos, amb una audiència considerable i una valoració excel·lent per part dels espectadors. El Sr. Rosaura ha exposat als bisbes l'estructura del programa, els seus continguts, així com també les novetats que darrerament s'han introduït amb la seva difusió a través d'Internet.

Els bisbes han agraït al Sr. Rosaura i al seu equip, el treball realitzat i l'han animat a continuar la bona feina que ha fet fins ara.

4. Mons. Xavier Salinas, Mons. Francesc Pardo i Mons. Josep A. Saiz Meneses han informat dels tres congressos als quals han assistit darrerament sobre qüestions d'interès eclesial, com ara el XII Congrés Europeu de Catequesi a Roma, el VII Congrés Mundial de Pastoral de Turisme a Mèxic, o la Trobada sobre pastoral vocacional a Zagreb, organitzada pel Consell de Conferències Episcopals d'Europa. Així mateix, els bisbes han estat informats per Mons. Agustí Cortés, encarregat de pastoral familiar, sobre la VII Jornada Mundial de les Famílies que, amb el lema «La família: el treball i la festa», se celebrarà a Milà del 30 de maig al 3 de juny, i en la qual participaran un bon grup de fidels de totes les diòcesis catalanes.

5. Els bisbes han tractat diversos temes relacionats amb la litúrgia, l'escoltisme, el servei pastoral a les presons, l'ensenyament i el patrimoni. Pel que fa a aquest darrer tema, han acordat que el proper mes de juliol es faci la presentació oficial de *Catalonia Sacra*, que és un projecte cultural d'articulació de visites turístiques al patrimoni de l'Església catòlica a Catalunya.

6. A proposta de Mons. Xavier Salinas, els bisbes han nomenat Mn. Enric Termes, delegat diocesà de catequesi de l'arxidiòcesi de Barcelona, i Mn. F. Xavier Morell, delegat diocesà de catequesi de l'arxidiòcesi de Tarragona, com a representants de les províncies eclesiàstiques de Barcelona i Tarragona, respectivament, en el Consell Assessor de Catequesi de la Conferència Episcopal Espanyola.

Tarragona, 16 de maig de 2012

Conferència Episcopal Espanyola

Vicesecretaria per als assumptes econòmics

NOTA

sobre el règim fiscal de l'Església a Espanya

El règim fiscal de les institucions de l'Església catòlica a Espanya deriva, en primera instància, de l'Acord entre la Santa Seu i l'Estat espanyol per als Assumptes Econòmics, subscrit el 3 de gener de 1979. Aquest acord preveu un conjunt d'exempcions fiscals en els seus articles 3, 4 i 5.

Aquest règim ha tingut variacions al llarg dels anys, motivades per les modificacions tributàries del nostre país (substitució de l'ITE per l'IVA, l'IBI en substitució de la Contribució Urbana, aparició de nous impostos com l'ICIO, etc.).

El desembre de 2002 es va aprovar a Espanya l'anomenada Llei de mecenatge (Llei 49/2002, d'incentius fiscals per la participació en activitats d'interès general), que ha establert un règim fiscal especial molt beneficiós per a un conjunt d'entitats (fundacions, associacions d'utilitat pública, etc.). Per via d'assimilació s'han inclòs en aquest règim l'Església catòlica i les confessions religioses que tinguin subscrits convenis de col·laboració amb l'Estat espanyol (disposició addicional novena de la Llei 49/2002).

Aquest règim fiscal supera àmpliament l'àmbit de les exempcions previstes en l'Acord de 1979, per la qual cosa, llevat de dues qüestions puntuals —que veurem més endavant— podem afirmar que el règim fiscal que s'aplica avui a l'Església és el mateix que el que s'aplica a:

- Fundacions.
- Associacions d'utilitat pública.
- ONG de desenvolupament que compleixen determinats requisits.
- Federacions esportives.
- Resta de confessions religioses que tenen acord de col·laboració amb l'Estat (esglésies evangèliques, comunitats hebrees i musulmans).

1. L'impost sobre societats

Es tracta d'un impost que grava les rendes de totes aquelles entitats que no tributen per IRPF. Totes les institucions de l'Església estan obligades a declarar. Això no obstant, gràcies a l'Acord de 10 d'octubre de 1980, es permet que les diòcesis facin una única declaració on s'inclouin tots els ingressos de les seves entitats menors dependents (parròquies i altres institucions diocesanes).

En relació amb aquest impost, l'article 4.1.b de l'Acord n'estableix l'exempció general, exempció que no afecta «els rendiments que poguessin obtenir per l'exercici d'explotacions econòmiques, ni els derivats del patrimoni, quan el seu ús es trobi cedit, ni els guanys de capital, ni tampoc els rendiments sotmesos a retenció en la font».

Això suposa que, segons els acords, Sí calia pagar impostos per:

- Els interessos dels comptes corrents i de les inversions.
- Incrementos de patrimoni derivats de fons d'inversió i alienacions de patrimoni.
- Béns cedits mitjançant contraprestació (lloguers cobrats).
- Explotacions econòmiques que es realitzin.

Així ha funcionat l'impost a l'Església fins a l'aprovació de la Llei de mecenatge. Aquesta llei estableix les següents exempcions de rendes en el seu article 6è:

- a) Donatius, quotes d'afiliats i subvencions. Totes aquestes estaven ja emparades en l'Acord de 1979 per a l'Església.
- b) «Les procedents del patrimoni mobiliari i immobiliari de l'entitat, com és

el cas dels dividends i participacions en beneficis de societats, interessos, cànons i lloguers.»

- c) «Les derivades d'adquisicions o de transmissions, per qualsevol títol, de béns o drets, incloses les obtingudes en ocasió de la dissolució i liquidació de l'entitat», és a dir, qualsevol increment de patrimoni.
- d) «Les obtingudes en l'exercici de les explotacions econòmiques exemptes a què es refereix l'article següent», que són
 1. Centres d'assistència social.
 2. Hospitals.
 3. Investigació científica i desenvolupament tecnològic.
 4. Gestió de béns declarats d'interès cultural.
 5. Representacions teatrals, musicals, cinematogràfiques i circenses.
 6. Gestió de parcs i espais naturals protegits.
 7. Centres d'ensenyament regular.
 8. Realització d'exposicions, conferències i cursos.
 9. Elaboració, edició, publicació i venda de llibres, revistes i material multimèdia.
 10. Prestació de serveis de caràcter esportiu (estalvi per a professionals).
 11. Activitats econòmiques complementàries a l'activitat principal de l'entitat.
 12. Activitats de petita quantia.

A la pràctica, la concessió de totes aquestes exempcions suposa que la majoria dels ingressos que tenen les institucions de l'Església (lloguers, cobraments d'interessos i dividends, venda de béns immobles, editorials, llibreries, col·legis, visites a museus, centres, assistencials, etc.) no han de tributar; per a l'exempció caldrà que les activitats que originen els ingressos siguin realitzades directament per la institució religiosa. En canvi, sí tributaran si l'activitat és desenvolupada per una empresa, encara que sigui propietat del bisbat.

2. Tributs locals. L'IBI

L'Acord d'Assumpes Econòmics estableix, en el seu article IV:

La Santa Seu, la Conferència Episcopal, les diòcesis, les parròquies i altres circumscripcions territorials, els ordes i congregacions religiosos i els instituts de vida consagrada i les seves províncies i les seves cases tindran dret a les següents exempcions:

- A) Exempció total i permanent de la Contribució Territorial Urbana (avui IBI) dels següents immobles:
 1. Les esglésies i capelles destinades al culte i, també, les seves dependències o edificis i locals annexos destinats a l'activitat pastoral.
 2. La residència dels bisbes, dels canonges i dels sacerdots amb cura d'ànimes.

3. Els locals destinats a oficines de la cúria diocesana i a oficines parroquials.
4. Els Seminaris destinats a la formació del clergat diocesà i religions i les universitats eclesiàstiques mentre imparteixin ensenyaments propis de disciplines eclesiàstiques.
5. Els edificis destinats primordialment a cases o convents dels ordes, congregacions religioses i instituts de vida consagrada.

És a dir, es tracta d'una exempció limitada a una llista concreta de béns (esglésies i despatxos parroquials, residència de sacerdots i bisbe, bisbat, seminaris i universitats de l'Església).¹

Per la seva part, l'actual Llei de mecenatge estableix explícitament, en el seu article 15.1., que:

Estaran exempts de l'Impost sobre Béns Immobles els béns dels quals siguin titulars, en els termes previstos en la normativa reguladora de les hisendes locals, les entitats sense fins lucratius, excepte els relacionats amb explotacions econòmiques no exemptes de l'Impost sobre Societats.

És una ampliació fonamental, ja que passem d'una llista tancada d'exempcions a un criteri general d'exempció, tret que el bé del qual es tracti s'emperi en una explotació econòmica que no estigui exempta.

Per tant, a l'empara d'aquest article estan exempts, de manera addicional als acords:

- a) Els béns llogats a tercers.
- b) Col·legis i centres de formació.
- c) Museus.
- d) Immobles destinats a editorials, llibreries, impremtes.
- e) Solars sense edificar.
- f) Immobles buits (sense ús).
- g) Hospitals, residències d'ancians i centres de promoció social.

Com hem advertit, aquestes exempcions són aplicables també a les entitats beneficiàries de la Llei de mecenatge.

Encara que a la pràctica això suposa que la immensa majoria de les propietats de les institucions de l'Església estan exemptes d'IBI, continua havent-hi casos en els quals cal pagar aquest impost. A títol d'exemple podem esmentar:

- a) Béns en els quals es realitza una explotació no exempta. Per exemple, si s'explota directament un pàrquing. Si se cedeix la gestió a un tercer i es cobra un lloguer, llavors no caldria pagar.

¹ L'anterior Llei de fundacions de 1994 va establir, per a totes les fundacions (i també per a l'Església), exempció per a aquells béns on, encara que s'hi efectuessin, per part de l'entitat, explotacions econòmiques, coincidissin amb la seva finalitat específica. Això va permetre, per exemple, accedir els col·legis a l'exempció de l'IBI.

- b) Explotacions agràries.
- c) Treballs de rebosteria amb botiga oberta al públic (és el cas, per exemple, de religioses contemplatives).

3. Altres beneficis fiscals comuns amb entitats no lucratives

Hi ha un altre conjunt de beneficis fiscals que són compartits amb altres institucions civils. Entre aquests destaquen:

- a) Exempció de l'Impost sobre l'increment del valor dels terrenys (la plusvàlua) quan es produeixen alienacions de béns exempts de l'IBI (o també quan es reben donacions de béns immobles).
- b) Exempció total de l'Impost sobre successions en herències. (Es contempla en la legislació pròpia de l'impost. L'Església ja disposava d'aquesta exempció en funció de l'article IV.1.c de l'Acord, encara que es vinculava al fet que la destinació dels béns es dediqués a les finalitats pròpies de l'Església.)
- c) Exempció total en l'Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics, documents, exempció regulada en la modificació de l'impost establerta en la Llei de mecenatge.

4. Beneficis exclusius de l'Església derivats dels acords

Ja hem destacat que el règim fiscal de les entitats de l'Església a Espanya és pràcticament idèntic al de les entitats incloses en la Llei del mecenatge i al de la resta de confessions religioses.

Això no obstant, hi ha tres particularitats pròpies de l'Església catòlica en virtut dels acords i del seu desenvolupament:

Hi ha exempció, per a les entitats de l'article IV dels acords, de les contribucions especials que poguessin dictar les corporacions locals. És una exempció simbòlica, ja que rarament es dicten aquestes contribucions, però convé saber-ho. No s'han de confondre amb les taxes municipals, sobre les quals no hi ha cap benefici fiscal (taxes d'escombraries, guals d'aparcament, etc.), per la qual cosa cal pagar-les.

Hi ha exempció en l'Impost de construccions, instal·lacions i obres per a aquells béns exempts d'IBI per la normativa pròpia de l'Església. Aquest tema es va consensuar amb l'Estat, pel fet de tractar-se d'un impost nou, segons allò previst en el protocol addicional dels acords. És, realment, l'únic privilegi impositiu de rellevància que té l'Església, encara que en el projecte de modificació de la Llei de mecenatge que es troba al Congrés s'ha inclòs l'exempció d'aquest impost per a totes les entitats.

La tercera diferència en relació amb les entitats civils té a veure amb la manera com l'Església accedeix a aquests beneficis fiscals (aquí parlem només de les entitats de l'article IV). El règim fiscal de la Llei del mecenatge és d'aplicació directa, immediata i indefinida per part de l'Església, de manera que no cal complimentar una sèrie de requisits que SÍ que es demanen a la resta d'entitats. Entre aquests requisits hi ha l'elaboració d'una memòria econòmica anual que ha de ser presentada a Hisenda per part de cadascuna de les entitats beneficiàries, i

que les institucions de l'Església no han d'emplenar, la qual cosa és un avantatge important, pel fet que la seva activitat no està sotmesa a cap procés fiscalitzador.

En resum, es pot afirmar que, a dia d'avui, l'Església no disposa d'un règim fiscal privilegiat sinó que es regeix, en la seva aplicació pràctica, pel mateix règim que s'aplica a altres institucions no lucratives del país i a la resta de confessions religioses. Si hi hagués un canvi de legislació fiscal, caldria regir-se pel que es determini en la norma, sempre amb el límit dels beneficis previstos en els Acords, que tindran rang superior.

Madrid, 21 de maig de 2012

Taller d'Enquadernació - Impressió òfset i digital

IMPREMTA VIRGILI

C/ Ferrers, 1 • 43003 Tarragona • Tel. 977 23 32 51 • www.impremtavirgili.com • comercial@impremtavirgili.com

secció de notes i comunicacions

TROBADA D'ESCOLANS 2012

Data: 25 de juny de 2012

Lloc: Parròquia de Santa Maria de Falset

Horari: De 10.00 a 17.00 h

Activitats:

10.00	Arribada a la plaça de l'Església Benvinguda i pregària d'inici
10.30	Sortida a peu cap a l'ermita de Sant Gregori En arribar, esmorzar A continuació, gimcana
12.45	Piscina i dinar
16.00	Eucaristia a l'església parroquial
17.00	Comiat

Lema: «Serviu el Senyor amb alegria»

Organitza: Secretariat diocesà de vocacions

CURSOS BÍBLICS D'ESTIU 2012

Dates: del 2 al 6 de juliol de 2012

Lloc: Seminari Pontifici de Tarragona

Horari: Matí: de 09.30 a 13.00 h

Tarda: de 16.00 a 19.30 h

Temes: Matí: Llibre de l'Apocalipsi
Professor: Joan Ferrer

Tarda: Profetes posteriors 2
Professor Mn. Josep Lluís Arín

Organitza: Associació Bíblica de Catalunya

